●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

НА ЛІНІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ

Близькість лінії розмежування позначається на особливостях життя. Багато що, звичне для всіх, тут недоступне. Проблеми викликають найпростіші дії. Наприклад, поїхати звідси в сусідній населений пункт можна лише раз на день. Не встиг на автобус — чекай до завтра. Скупитися в магазині також проблематично. І через куцій асортимент, і через банальну відсутність грошей. Військові — єдина надія.

4

●ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«МЕНІ ТАКИЙ ПРОТЕЗ ПОТРІБЕН, ЩОБ МОЖНА БУЛО АВТОМАТ ТРИМАТИ»

Повертатися до життя було нестерпно боляче. Руслан довго не міг зрозуміти, хто він, де знаходиться і що тут робить. Потім із глибини пам'яті прийшло усвідомлення: «Я — Руслан Карпець. Солдат…» Обвів поглядом кімнату, побачив стійку з крапельницею, столик з незнайомими миготливими апаратами. Подумав: «Це госпіталь. Палата для реанімації». І раптом відчув, як на обличчя впали кілька крапель. Над ним схилилася мати у сльозах...

5

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 15 СІЧНЯ 2015 РОКУ №4 (5339)

●ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

«МАСОВИЙ РОЗСТРІЛ ЛЮДЕЙ В ПАРИЖІ ТА ВОЛНОВАСІ — ЦЕ ПОДІЇ З ОДНОГО Й ТОГО Ж РЯДУ»

СТОР. 2

— НЕЛЮДИ, ДЛЯ ЯКИХ, КРІМ ЗНЕЦІНЕНИХ РУБЛІВ, НЕМА БІЛЬШЕ НІЧОГО СВЯТОГО, НАВМИСНЕ ВБИЛИ ДЕСЯТЬОХ МИРНИХ ГРОМАДЯН, СЕРЕД НИХ І ЧОТИРНАДЦЯТИРІЧНУ ДІВЧИНКУ. ЩЕ 16 ЖІНОК ТА ЧОЛОВІКІВ ПОРАНЕНІ, ВСІ ВОНИ — ЦИВІЛЬНІ ОСОБИ. ЦІ СМЕРТІ — НА СОВІСТІ ОБ'ЄДНАНОЇ ДЕЕНЕРІВСЬКО-ЕЛЕНЕРІВСЬКОЇ БАНДИ ТА ТИХ, ХТО ЗА НЕЮ СТОЇТЬ, З ЧИЇХ РУК ВОНА ГОДУЄТЬСЯ, ХТО ЇЇ ОЗБРОЮЄ, МУШТРУЄ ТА НАДИХАЄ НА КРИВАВІ ЗЛОЧИНИ.

— БУДУЧИ ПРИХИЛЬНИКАМИ МИРУ, МИ ГОТОВІ БОРОНИТИ СВОЮ ЗЕМЛЮ. З ВЕРЕСНЯ МИНУЛОГО РОКУ, ЗА ЧАС, ПОКИ НАМ ВДАЛОСЯ ЗУПИНИТИ АКТИВНІ БОЙОВІ ДІЇ, МИ НАРОСТИЛИ М'ЯЗИ. ЩОТИЖНЯ ПЕРЕДАЄМО У ВІЙСЬКА СОТНІ ОДИНИЦЬ ЗБРОЇ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ, ЯК НОВОЇ, ТАК І ВІДРЕМОНТОВАНОЇ.

— У ЗВ'ЯЗКУ З ТЕРОРИСТИЧНОЮ АТАКОЮ ЩЕ БІЛЬШЕ ПОСИЛЕНО ОБМЕЖЕННЯ НА ПЕРЕСУВАННЯ ЧЕРЕЗ ЛІНІЮ, ЗА ЯКОЮ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПІДКОНТРОЛЬНІ БОЙОВИКАМ РАЙОНИ ДОНБАСУ. А ЗВЕДЕННЯ ФОРТИФІКАЦІЙНИХ СПОРУД, ЯКІ ЗАХИЩАЮТЬ ВІД МОЖЛИВОЇ КОНТРАТАКИ З БОКУ БОЙОВИКІВ, МАЙЖЕ ЗАВЕРШЕНО.

●ЗМІЦНЕННЯ ОБОРОНОЗДАТНОСТІ ДЕРЖАВИ

УСІ МОБІЛІЗОВАНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ПРОЙДУТЬ ПОВНИЙ ЦИКЛ ПІДГОТОВКИ

Фото з архіву «НА»

Для особового складу, призваного в ході минулих черг мобілізації згідно із законодавством України був передбачений відповідний пакет соціальних гарантій (на один календарний рік). Таким чином у березні спливає термін збереження середнього заробітку та робочих місць для людей, призваних в ході першої черги. Тож їх необхідно демобілізувати. А для їхньої заміни і недопущення зниження рівня боєготовності військ будуть проведені чергові хвилі мобілізації загальною тривалістю 210 діб. Проводитимуться вони виключно за рішенням Верховної Ради, яка повинна затвердити відповідний указ Президента України.

Під час мобілізації можуть призвати як військовозобов'язаних чоловіків, так і, за необхідності, жінок (кваліфікованих спеціалістів). Чоловіків — від 25 до 60 років, а жінок — від 25 до 50 років.

СТОР. 3

●ВІЙСЬКОВІ ВИДАТКИ

НА ПОТРЕБИ ОБОРОНИ — 44,6 МІЛЬЯРДА ГРИВЕНЬ

Виходячи із реальних економічних можливостей держави, Законом України «Про державний бюджет України на 2015 рік» Міністерству оборони передбачається виділити 40,2 млрд гривень: 39,4 млрд грн — за загальним фондом й 0,8 млрд грн — за спеціальним. Крім того, на цей рік заплановані державні гарантії в сумі 4,4 млрд грн для забезпечення часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання за кредитами, що залучаються для фінансування програм, пов'язаних із підвищенням обороноздатності держави. Отже, загальна сума військового бюджету становитиме найбільшого за часи існування нашої держави показника — 44,6 млрд грн.

СТОР. 6

Фото з архіву «НА»

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

●ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

«МАСОВИЙ РОЗСТРІЛ ЛЮДЕЙ В ПАРИЖІ ТА ВОЛНОВАСІ — ЦЕ ПОДІЇ З ОДНОГО Й ТОГО Ж РЯДУ»

Після страшної трагедії під Волновахою, де терористи з так званої «ДНР» завдали ракетного удару по автобусу з мирними громадянами, Президент України звернувся до співвітчизників, наголосивши, що трагедія «належить до таких подій, які навіть за суворими мірками теперішніх часів вирізняються своєю жорстокістю».

— Нелюди, для яких, крім знецінених рублів, нема більше нічого святого, навмисне вбили десятьох мирних громадян, серед них і чотирнадцятирічну дівчинку. Ще 16 жінок та чоловіків поранені, всі вони — цивільні особи. Ці смерті — на совісті об'єднаної деенерівсько-еленерівської банди та тих, хто за нею стоїть, з чиїх рук вона годується, хто її озброює, муштрує та надихає на криваві злочини, — підкреслив Петро Порошенко.

Він запевнив, що наші воїни здатні дати гідну відсіч. І ті, хто сьогодні знову штурмував донецький аеропорт, відчули це на власних шкурах, повідомляє офіційний сайт Президента України.

— Будучи прихильниками миру, ми готові боронити свою землю, — запевнив глава держави. — З вересня минулого року, за час, поки нам вдалося зупинити активні бойові дії, ми наростили м'язи. Щотижня передаємо у війська сотні одиниць зброї та військової техніки, як нової, так і відремонтованої.

Президент повідомив про підписання указу про чергову хвилю мобілізації та висловив впевненість, що український народ підтримає це рішення, і мобілізацію буде проведено успішно.

Також у зв'язку з терористичною атакою ще більше посилено обмеження на пересування через лінію, за якою знаходяться підконтрольні бойовикам райони Донбасу. А зведення фортифікаційних споруд, які захищають від можливої контратаки з боку бойовиків, майже завершено.

Однак, за словами Петра Порошенка, він залишається прихильником мирного врегулювання ситуації на Донбасі в межах Мирного плану і Мінських домовленостей.

Президент нагадав, що в Парижі разом з лідерами провідних країн світу і мільйонами французів він вшанував пам'ять жертв теракту в столиці Франції.

— Масовий розстріл людей в Парижі та Волновасі — це події з одного й того ж ряду. Цивілізований світ має згуртуватися в боротьбі з тероризмом, — наголосив Петро Порошенко.

Він висловив глибоке співчуття родинам загиблих та постраждалих від рук терористів та закликав весь світ до солідарності з Україною, а всіх українців — до єдності перед загрозою, якою є агресія проти нашої країни та терористичні атаки.

— У нас Батьківщина — Україна, і ми її захистимо! — завершив промову Президент України.

●АКЦЕНТИ УРЯДУ

ДОДАТКОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ — ПІДВИЩЕНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Звертаючись до голів обласних державних адміністрацій під час селекторної наради, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк наголосив, що в Україні здійснений перший крок децентралізації:

— Перший крок, який лежить у сфері відповідальності Кабінету Міністрів України, — надання додаткових фінансових повноважень для регіонів, був здійснений. Уряд вніс до Верховної Ради, і парламент підтримав низку наших податкових і бюджетних ініціатив.

Тепер території фактично є бюджетно самостійними. За словами глави уряду, регіони тепер «мають право самостійно, не чекаючи ухвалення центрального бюджету, приймати власні місцеві бюджети».

Змінами до Бюджетного кодексу місцевій владі надана низка інших додаткових повноважень. Зокрема, нагадав він, скасовані обмеження щодо запозичень, які раніше можна було здійснювати тільки з дозволу центральної влади, а також введена нова процедура використання коштів, які знаходяться на єдиному казначейському рахунку.

Прем'єр-міністр зазначив, що в областях слід «прискорити процес і невідкладно затвердити місцеві бюджети». Він зауважив, що Київська область «єдина в Україні вже 29 грудня 2014 року самостійно прийняла рішення про формування як бюджету Київської області, так і бюджетів нижчих рівнів».

Арсеній Яценюк наголосив, що наступний крок — політична децентралізація — «знаходиться в сфері компетенції Президента України, і внесення змін до Конституції щодо надання додаткових політичних повноважень на місця — це те, що є сьогодні на порядку денному Президента і уряду».

— Завдяки економічній децентралізації місцеві бюджети отримали загалом до 40 мільярдів гривень, і виключно від роботи місцевої влади залежить ефективність адміністрування і використання отриманих податків, — наголосив Прем'єр-міністр України. — Водночас децентралізація передбачає відповідальність за те, щоб звітуватися громадянам України, куди пішли гроші, які люди заплатили до відповідних бюджетів.

Інф. «НА»

●МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

«АТЛАНТИЧНА РАДА» ОЦІНИЛА БЕЗПЕКОВУ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

Відбулася зустріч заступника Міністра оборони України — керівника апарату Петра Мехеда із делегацією аналітичного центру «Атлантична рада» інституту Брукінгса США, Чиказької ради глобальних справ та Центру нової американської безпеки.

Головною метою заходу було оцінювання ситуації безпеки в Україні та отримання від США та НАТО рекомендацій щодо збільшення спроможностей України у питаннях захисту територіальної цілісності.

Від української сторони в зустрічі взяли участь фахівці Департаменту міжнародного оборонного співробітництва, Департаменту воєнної політики та стратегічного планування Міністерства оборони України та офіцери Генерального штабу Збройних Сил України. Іноземну делегацію очолював директор євразійської програми «Атлантичної ради», колишній посол США в Україні Пан Джон Хербст.

— Останній перебіг подій потребує об'єднання зусиль усіх політичних сил і органів державної влади, аби вийти із ситуації, що склалася в Україні, — зазначив Петро Мехед. — Ми розуміємо, що в межах нашої боротьби за незалежність основні ресурси повинні спрямовуватися на національну безпеку й оборону держави.

Також заступник Міністра оборони поінформував іноземних гостей про перебіг оборонного огляду в Україні.

— Президент України поставив за мету впродовж п'яти років досягти необхідних критеріїв членства в ЄС та НАТО. Це наше стратегічне завдання. Тому в Україні триває комплексний огляд сектору безпеки і оборони. У межах цієї роботи будуть переглянуті базові принципи побудови системи національної безпеки України, — повідомив Петро Мехед.

Під час заходу заступник Міністра оборони ознайомив американську делегацію із воєнно-політичною ситуацією в Україні, а також розповів про дії керівництва держави та оборонного відомства з метою подолання кризи в Україні.

Сторони також обговорили актуальні проблеми українсько-американського співробітництва в оборонній сфері та домовилися докласти максимум зусиль для подальшого розвитку існуючого формату співробітництва, зокрема шляхом постійних контактів на рівні керівництва урядів та оборонних відомств.

Владислав ІЛЬЧЕНКО,
«Народна армія».
Фото Андрія ШМАТОВА

●ЗМІЦНЕННЯ ОБОРОНОЗДАТНОСТІ ДЕРЖАВИ

УСІ МОБІЛІЗОВАНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ

Протягом минулого року у Збройних Силах України було проведено три черги часткової мобілізації. Внаслідок цього приведені до відповідного стану бойової готовності військові частини та установи, створені відповідні угруповання військ, які на сьогодні виконують завдання в зоні проведення антитерористичної операції, а також в інших регіонах держави. Про це розповів заступник начальника головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майор Володимир Талалай.

Для особового складу, призваного в ході минулих черг мобілізації згідно із законодавством України був передбачений відповідний пакет соціальних гарантій (на один календарний рік). Таким чином у березні спливає термін збереження середнього заробітку та робочих місць для людей, призваних в ході першої черги. Тож їх необхідно демобілізувати. А для їхньої заміни і недопущення зниження рівня боєготовності військ будуть проведені чергові хвилі мобілізації загальною тривалістю 210 діб. Проводитимуться вони виключно за рішенням Верховної Ради, яка повинна затвердити відповідний указ Президента України.

Під час мобілізації можуть призвати як військовозобов'язаних чоловіків, так і, за необхідності, жінок (кваліфікованих спеціалістів). Чоловіків — від 25 до 60 років, а жінок — від 25 до 50 років.

— Під час четвертої хвилі буде призвано таку кількість осіб, щоб була можливість періодично здійснювати ротацію особового складу, який виконує бойові завдання. Приблизно третина виконуватиме завдання в зоні АТО, третина проходитиме бойове злагодження, решта перебуватимуть у відпустках, — розповів генерал-майор Володимир Талалай.

Проведення наступних черг мобілізації водночас забезпечить підтримання укомплектованості угруповань військ, які на сьогодні виконують завдання згідно із затвердженими планами оборони. Також це дозволить створити відповідний резерв для виконання бойових завдань.

Призову підлягатимуть практично такі ж категорії, як і 2014 року. Зокрема громадяни України, які відповідають вимогам за станом здоров'я і мають певну військово-облікову спеціальність. Зараз найзатребуваніші фахівці механізованих військ — танкісти, артилеристи, фахівці протиповітряної оборони, зв'язку, ремонтники, спеціалісти радіоелектронної боротьби, техніки різних напрямків.

— Ми взагалі не плануємо призивати непідготовлених людей для комплектування посад, що визначають боєздатність. Військові комісаріати підбиратимуть громадян, які пройшли військову службу та у визначений термін здатні відновити свої знання та навички, — продовжив генерал-майор Володимир Талалай.

Також у ході проведення мобілізації буде дотриманий принцип рівномірного навантаження на регіони, щоб не було перекосів і соціальних загострень у тому чи іншому населеному

ХРОНІКА АТО

ТЕРОРИСТИ СВІДОМО ОБРАЛИ ТАКТИКУ НА ЕСКАЛАЦІЮ НАПРУЖЕННЯ

Ситуація в зоні АТО має тенденцію до ускладнення. У районі міста Волноваха на автотрасі, що сполучає Маріуполь з Донецьком, бойовики обстріляли з РСЗВ БМ-21 «Град» контрольний пункт «Бугас», де на той час перебували 2 автобуси та 8 автомобілів з мирними громадянами. Осколки снаряда влучили в автобус, який виїжджав з контрольного пункту. Внаслідок цього жахливого злочину загинули цивільні особи.

Українські військові суворо дотримуються режиму припинення вогню, проте дають потужну відсіч у разі провокаційних дій з боку терористів. Завдяки пильності наших військових було знешкоджено диверсійну групу, яка намагалася перетнути лінію розмежування із зоною АТО.

Активізація агресивних дій з боку терористів упродовж останніх днів та спроби зсунути лінію розмежування свідчать про те, що терористи свідомо обрали тактику на ескалацію напруження на Донбасі.

За даними розвідки, незаконні збройні формування так званої «ДНР» продовжують перегрупування сил у районі населених пунктів Оленівка, Докучаєвськ, Тельманове, Гранітне. Зафіксовано активізацію руху бронетехніки російських найманців через місто Докучаєвськ.

Місцем найбільшого напруження в зоні АТО залишається район донецького аеропорту та населені пункти поблизу нього. У зв'язку із загостренням ситуації на цьому стратегічно важливому об'єкті командування сил АТО прийняло рішення, що відтепер ротація наших підрозділів в аеропорту не буде здійснюватись через блокпост терористів. «Прийнято рішення проводити ротації іншими методами без цього приниження», — зазначив представник Генерального штабу ЗС України генерал-майор Богдан Бондар під час доповіді у Верховній Раді України.

Вперше по околицях селища Веселе терористи відкрили вогонь із важкої вогнеметної системи залпового вогню ТОС-1 «Буратіно», яка виробляється виключно підприємствами ВПК РФ. Також терористи неодноразово застосовували міномети, артилерію, установки «Град» та інше важке озброєння.

Внаслідок обстрілу міста Щастя без енергопостачання залишилися 7 населених пунктів Луганщини, зокрема й частково районний центр Станиця Луганська.

Українські військовослужбовці зафіксували 16 випадків ведення повітряної розвідки з використанням безпілотників у районах населених пунктів Маріуполь та Сартана.

Українська влада докладає всіх зусиль для відновлення інфраструктури на звільнених територіях. Протягом останніх двох місяців було відновлено близько 500 об'єктів електричних мереж. З понад двох тисяч пошкоджених газопроводів вдалося відновити 1918 об'єктів або 89% газопровідної інфраструктури. Також було відновлено 13 мостів та шляхопроводів.

У межах посилених заходів безпеки співробітники СБУ затримали двох громадян України — учасників бандформування «ДНР». Один з них пройшов навчання у «школі» диверсантів у місті Донецьк, де набув навичок підривника. Обидва зловмисники брали участь у бойових діях проти підрозділів ЗС України та тероризували місцеве населення. Тепер затримані дають свідчення правоохоронцям.

ДОПОМОГА МИРНИМ МЕШКАНЦЯМ

У населеному пункті Красногорівка офіцери групи цивільно-військового співробітництва разом з волонтерами передали людям з онкологічними захворюваннями, хворим на цукровий діабет та інвалідам понад 2 тонни гуманітарної допомоги — теплий одяг, продукти харчування та інші необхідні речі.

До Першотравневого району Донецької області надійшла допомога від Агентства ООН у справах біженців: пледи, рушники, постільна білизна, побутова хімія та дитяче харчування. А в місті Дружківка 30 осіб, що постраждали від конфлікту на Донбасі, отримали продуктові набори від благодійної релігійної організації.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Злочинний обстріл українського блокпоста під Волновахою, попри опір російської делегації, був засуджений Радою безпеки ООН. У відповідній заяві зокрема зазначається: «Члени Ради безпеки найсуворішим чином засуджують вбивство мирних громадян, в тому числі жінок та дітей, внаслідок обстрілу пасажирського автобуса у Волновасі й висловлюють глибокі співчуття сім'ям загиблих та підкреслюють необхідність проведення об'єктивного розслідування і притягнення відповідальних осіб до правосуддя». З аналогічними заявами виступили Верховний представник Європейського Союзу із закордонних справ та політики безпеки Федеріка Могеріні, голова Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Ертугрул Апакан, Державний департамент США.

Президент Європейського парламенту Мартін Шульц у телефонній розмові запевнив Президента України Петра Порошенка, що Європарламент виступить із закликом до керівництва Європейського Союзу щодо включення так званих «ЛНР» та «ДНР» до списку терористичних організацій.

У 2014 році Польща втричі збільшила обсяги гуманітарної допомоги Україні порівняно з попереднім роком, і наші партнери прагнуть зберегти таку динаміку й у 2015 році. Про це заявив заступник Міністра закордонних справ Республіки Польща Конрад Павлік під час зустрічі із заступником Міністра соціальної політики України. Польський колега також повідомив, що незабаром у Польщі буде оголошено конкурс серед неурядових організацій стосовно надання Україні нової партії гуманітарної допомоги.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА

ПЕРЕДУСІМ — ПРОЗОРІ ТЕНДЕРИ

У Києві в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбулася зустріч виконувача обов'язків заступника Міністра оборони України Юрія Гусєва з представниками підприємств легкої промисловості та волонтерами, які опікуються Збройними Силами України.

— Що ми можемо запропонувати представникам легкої промисловості, які готові працювати з Міністерством оборони? Передусім — прозорі тендери, а також вчасне здійснення розрахунків з нашого боку. Міністерству оборони України необхідно розробити нові стандарти забезпечення армії, що допоможе спростити роботу і нам, і підприємцям, — наголосив виконувач обов'язків заступника Міністра оборони України Юрій Гусєв.

Він повідомив, що покладає великі надії на робочу групу, яка створена у Міністерстві оборони України та працює за трьома напрямками: паливно-мастильні матеріали, речове та продовольче забезпечення.

Зараз робоча група займається дослідженням і маркетингом потреб армії. У тендерах братимуть участь і маленькі компанії. За словами заступника Міністра оборони України, «такого явища, як тендер в одні руки, більше не буде».

Інна МАЛЕВИЧ, «Народна армія»

ПОВЕРНЕННЯ ГЕРОЇВ

З ВДЯЧНІСТЮ ЗА МУЖНІСТЬ

Фото Управління преси та інформації МО України

У Львові зустріли понад 500 воїнів окремої аеромобільної бригади, які повернулися із зони проведення антитерористичної операції. Привітали десантників з прибуттям представники органів місцевої влади, військовослужбовці гарнізону, рідні і близькі та жителі Львова. Про це повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Вони подякували бійцям за мужність, самовідданість та героїзм у боротьбі з незаконними збройними формуваннями на Донбасі.

На урочистому шикуванні у військовій частині десантникам вручили відпускні квитки. Після відпочинку воїни повернуться до виконання поставлених завдань.

ПРОЙДУТЬ ПОВНИЙ ЦИКЛ ПІДГОТОВКИ

пункті через вилучення з національної економіки працездатних громадян. Цей принцип дотримувався і минулого року. Під час минулих черг мобілізації середнє навантаження на регіон становило 3,7%, тепер воно буде у середньому 2,5%.

Не мобілізовуватимуть громадян, на утриманні яких є троє і більше дітей та тих, хто постійно опікується непрацездатними родичами. Також мобілізації не підлягають аспіранти, студенти та фахівці, «заброньовані» підприємствами.

Водночас чинне законодавство передбачає відповідальність за ухилення від військової служби. Якщо громадянин відкрито заявить про своє небажання виконувати військовий обов'язок, то згідно з Кримінальним кодексом за це передбачена кримінальна відповідальність навіть до позбавлення волі на строк від 2 до 5 років. За менші порушення передбачена адміністративна відповідальність.

Після ухвалення відповідного закону про наступну чергу мобілізації Верховною Радою України військові комісаріати України проведуть відповідний комплекс заходів щодо оповіщення та ретельного медогляду громадян. Після цього всі, хто буде призваний по мобілізації, пройдуть кілька етапів підготовки.

Перший етап — це загальна військова підготовка (медична, тактична, вогнева та інженерна) як для офіцерів, так і для сержантів і солдатів. Також мобілізовані протягом 26 діб пройдуть фахову підготовку за спеціальностями. Далі особовий склад буде направлений до підрозділів, де з ним додатково буде проведене бойове злагодження тривалістю до 15 діб.

Водночас офіцери, призвані по мобілізації, будуть направлені у військово-навчальні заклади на відповідні курси. А кваліфіковані сержанти і солдати — у навчальні центри. Таким чином жоден військовозобов'язаний, який буде призваний по мобілізації, без проходження повного циклу підготовки не вирушить у військову частину і не буде допущений до виконання завдань за призначенням.

Загальна мета цієї підготовки — отримати на виході цілком злагоджений та підготовлений підрозділ. Треба сказати, що як інструктори залучатимуться військовослужбовці, які брали безпосередню участь у бойових діях, зокрема в зоні АТО.

Також генерал-майор Володимир Талалай нагадав, що законодавством передбачено залучення на потреби оборони транспортних засобів і дорожньо-будівельної техніки, яка необхідна для виконання завдань. Проте її кількість суворо обмежена і встановлена відповідними рішеннями Кабінету Міністрів. Залучення техніки здійснюється на безоплатній основі, однак у випадку її знищення вартість буде компенсовано.

Розповів генерал-майор Володимир Талалай і про проблему, з якою зіткнулися протягом минулого року. Зокрема, інформаційний вплив противника на пов'язані з мобілізацією заходи, які проводили Збройні Сили, інші військові формування та місцеві органи влади. Це поширення, зокрема у ЗМІ та Інтернеті, неправдивих відомостей про стан справ у державі та різного характеру негативної інформації щодо правопорушень.

— У місцях збирання та відправки військовослужбовців періодично з'являються так звані «родичі» військовозобов'язаних, які збурюють людей. Разом з ними працюють групи, які безкоштовно роздають спиртні напої. Крім того, є різного роду намагання у будь-який спосіб дестабілізувати обстановку навколо військових комісаріатів, зокрема шляхом проведення терористичних актів і підпалів, — зазначив генерал-майор Володимир Талалай.

Роман ВУС, «Народна армія»

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

НА ЛІНІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ

Фото автора

Життя — складний процес. А життя на окупованих територіях — то й поготів. Коли ж рідне село захоплює твій сусід — це ще й нестерпно. Бо до незручностей, що пов'язані з воєнними діями, долучається ще й моральний тягар від думки, що ворогами є ті, кого вважав друзями. Останні ж не обмежують себе з позицій моралі, чинять свавілля, дедалі глибше ховаючи можливість повернення до мирного співіснування двох народів. І нерозірвані ракети від російських реактивних систем, які часто можна зустріти в українських селах, називають не інакше, як надгробок на російсько-українських стосунках.

Народний тил

Якось у мережі натрапив на відеоролик, знятий у Донецьку відвертими прибічниками терористів. На екрані рухалася російська техніка, за кадром лунали схвальні вигуки. Аж раптом голоси змінили тональність. У бік окупантів посипалася лайка. Виявляється, одна з російських бойових машин зачепила цивільний легковик, буквально розірвавши йому весь правий бік. І ніхто не зупинився! Люди почали кричати, сигналити, але все було марно. Водій постраждалої автівки лише розводив руками, адже на окупованій території він залишився зі своєю проблемою сам на сам. «Буває!», — скаже про сам інцидент більшість. Так, пересування військової техніки у загальному транспортному потоці завжди містить певну небезпеку. Але важливо те, як долаються її наслідки! Аналогічні випадки бувають і при передислокації нашої техніки. Причому, якщо на «великій землі» вони регулюються законодавством та забезпечуються страховими компаніями, то в зоні АТО з цим проблеми. У страхових полісах випадки, які сталися під час бойових дій, прирівнюються до непереборної сили, отже, не відшкодовуються. Але досить красномовним є випадок, який стався під час зміни позицій одним із підрозділів нашого війська. БМП зачепила «Шкоду». Не сильно, але неприємно. Водій був у розпачі, адже ремонтувати автівку тут ніде та й дорого. На щастя, саме нагодилися волонтери, які шефствували над цим підрозділом. Вони просто запропонували відремонтувати машину на власному СТО, причому абсолютно безкоштовно.

ОТРИМАВШИ ВІД КОМАНДИРА БЛОКПОСТУ ПАКУНОК З КРУПАМИ, КОНСЕРВАМИ, ХЛІБОМ І ЩЕ ЧИМОСЬ, ЖІНОЧКА ПІШЛА ДОДОМУ. І ТАКИХ, ЗА СЛОВАМИ ВІЙСЬКОВИКІВ, ДОСИТЬ БАГАТО. МІСЦЕВЕ НАСЕЛЕННЯ ШВИДКО РОЗІБРАЛОСЯ, ХТО Є ХТО. ТОЖ І СТАВЛЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКИХ СОЛДАТІВ ВІДПОВІДНЕ: ХТО МАЄ ЩОСЬ — НЕСЕ НА БЛОКПОСТ. ХТО БІДУЄ — ЗВЕРТАЄТЬСЯ СЮДИ Ж ПО ДОПОМОГУ

— Ми домовилися з автовласником, забрали машину до себе у Бурштин. Там відремонтували і перед Новим роком повернули її, — розповів волонтер Володимир «Сталкер». — Таким чином ми відстояли честь «підшефного» батальйону. Нехай місцеві знають, що українські військові мають надійний народний тил і самі воюють за Україну, за її народ.

Місце зустрічі — блокпост

Чорнухине. Селище міського типу, про яке світ дізнався, коли був збитий малайзійський Боїнг. Терористи тоді хвалилися, що це так влучно стріляють «козаки» з чорнухинського блокпоста. Воно й досі прифронтове, але вже з іншого боку. На блокпостах чергують наші солдати. А от людям таки непереливки. Близькість лінії розмежування позначається на особливостях життя. Багато що, звичне для всіх, тут недоступне. Проблеми викликають найпростіші дії. Наприклад, поїхати звідси в сусідній населений пункт можна лише раз на день. Не встиг на автобус — чекай до завтра. Скупитися в магазині також проблематично. І через куций асортимент, і через банальну відсутність грошей. Військові — єдина надія. Принаймні так говорять ті, хто регулярно відвідує блокпости, сподіваючись на допомогу.

— У мене двоє діток, а роботи, отже, й заробітку, нема, — говорить мешканка Чорнухіного, соромливо відвертаючись від камери. Їй ніяково від надмірної уваги, адже сама розуміє, що прийшла просити про допомогу тих, у кого й так не густо. — Коли сюди прийшли українські військові, пенсіонерам почали платити пенсії. Тож вони тепер живуть краще. Тим, хто не отримує ніяких соціальних виплат — дуже сутужно: роботи немає, грошей теж. У сусідньому Зоринську, кажуть, діє благодійна їдальня, де годують двічі на день. Але туди не дістатися. Пішки далеко, а транспорт не ходить.

Отримавши від командира блокпосту пакунок з крупами, консервами, хлібом і ще чимось, жіночка пішла додому. І таких, за словами військовиків, досить багато. Місцеве населення швидко розібралося, хто є хто. Тож і ставлення до українських солдатів відповідне: хто має щось — несе на блокпост. Хто бідує — звертається сюди ж по допомогу. Окремо військовики відзначають зростання серед людей сумління.

БЛИЗЬКІСТЬ ЛІНІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ ПОЗНАЧАЄТЬСЯ НА ОСОБЛИВОСТЯХ ЖИТТЯ. БАГАТО ЩО, ЗВИЧНЕ ДЛЯ ВСІХ, ТУТ НЕДОСТУПНЕ. ПРОБЛЕМИ ВИКЛИКАЮТЬ НАЙПРОСТІШІ ДІЇ. НАПРИКЛАД, ПОЇХАТИ ЗВІДСИ В СУСІДНІЙ НАСЕЛЕНИЙ ПУНКТ МОЖНА ЛИШЕ РАЗ НА ДЕНЬ. НЕ ВСТИГ НА АВТОБУС — ЧЕКАЙ ДО ЗАВТРА. СКУПИТИСЯ В МАГАЗИНІ ТАКОЖ ПРОБЛЕМАТИЧНО. І ЧЕРЕЗ КУЦИЙ АСОРТИМЕНТ, І ЧЕРЕЗ БАНАЛЬНУ ВІДСУТНІСТЬ ГРОШЕЙ. ВІЙСЬКОВІ — ЄДИНА НАДІЯ

Ворожим диверсійно-розвідувальним групам нині дедалі важче діяти в нашому тилу. Їх вираховують місцеві та сповіщають військових.

Демографія

В усіх містах, які знаходяться неподалік лінії розмежування, зараз зросла кількість населення. Так, в Артемівську, за даними мерії, побільшало жителів майже на 15%. До містечка Святогірськ ще влітку зі Слов'янська та Краматорська приїхало, за різними даними, від 20 до 25 тисяч людей, тоді як населення самого Святогірська щось близько 5 тисяч. Восени була нова хвиля — з Донецька і Горлівки.

У місцевій школі Святогірська вчаться до 8 вечора: так у кілька змін намагаються дати раду стрімкому зростанню кількості школярів. Нерідко новоприбулих дітей вчать вчителі-переселенці.

У цьому є і свій позитив. Наприклад, у місті зайняті всі посади вчителів, лікарів та інших працівників державних установ, куди раніше, через низькі зарплати, заманювати людей доводилося мало не калачем. Така картина спостерігається в населених пунктах, де збереглася, або була швидко відновлена інфраструктура. Сюди тікають від злиднів та розрухи, хто може.

Люди і людяність

Але не лише війна змушує людей залишати обжиті місця. Найбільшим ворогом людини є… інша людина. В одному з сіл, де розташовані тилові підрозділи війська, зустрів жіночку, яка, на противагу решті мешканців, не лише погодилася поспілкуватися, а й назвалася. Валентина Ніколаєва — жителька сусіднього населеного пункту, який нині під окупантами. Жила у пристойному будинку. Політикою не цікавилася, на мітинги не ходила. Але це не вберегло її та інших мешканців від свавілля «народних» мерів-самозванців. Її оселю без її згоди продали, а саму жінку викинули на вулицю. Добре, хоч паспорт залишили, попередньо «виписавши» її з помешкання. Зрозумівши, що без даху над головою взимку довго не витримає, подалася пішки сюди. Стала на облік, отримує пенсію, живе в покинутій хаті, яких тут багато.

— Тутешнє село теж дуже постраждало від обстрілів. Багато будівель так і стоять без вікон, бо люди, не витримавши, подалися з обжитих місць, залишивши цілком пристойні будинки, — говорить Валентина.

— Але ті, хто залишився, згуртувалися навколо військового гарнізону. Разом відновили розбомблений магазин. Асортимент, щоправда, не великий, але потроху розширюється, — додає від себе продавчиня.

Як живеться на окупованих територіях, достеменно не дізнатися. Навряд чи краще, ніж з цього боку. Інформаційні ресурси наповнені діаметрально протилежними даними, що підтверджуються незаперечними фактами. Від гуманітарної катастрофи до достатку мало не в кожному магазині. Зрозуміло, що правда десь посередині. Однак головна відмінність — у перспективах «там» і «тут». На окупованих територіях, попри зусилля ворожої пропаганди усе прикрасити, життя стає дедалі нестерпнішим. На решті ж території України, попри певні труднощі, триває поступ до нормального життя.

Роман БАКУМЕНКО, із зони АТО

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«МЕНІ ТАКИЙ ПРОТЕЗ ПОТРІБЕН, ЩОБ МОЖНА БУЛО АВТОМАТ ТРИМАТИ»

Він уперше відчув подих степового донецького вітру, який несподівано налетів, поглинувши небагато з того живого, що було на блокпосту. Його бійці стояли посеред поля в районі Дебальцевого. Пісок і гіркий пил забивали рот, проникали за комір і в рукави, різали очі. Руслан Карпець натягнув шапку і, прикриваючи очі долонею, пильно вдивлявся в лісосмугу. Він знав, що там знаходяться російські козаки-найманці. Та марно напружував очі: за двадцять кроків через куряву вже нічого не було видно. А про відстань у 500 метрів до ворога годі й казати.

Руслан перевів погляд на товаришів, і йому стало якось тепліше на душі. Адже вони були не лише друзями, а ще й земляками. Разом добровольцями прийшли до Кременецького військкомату. Отримали направлення в одну частину — 128-му окрему гірсько-піхотну бригаду. І от тепер разом захищають рідну землю на Дебальцівському плацдармі від непроханих гостей з Росії. Приємно було спостерігати за Андрієм та Олександром. Підлеглі були спокійні, а їхні дії на блокпосту — впевнені. Відчувалося, що двомісячна підготовка на полігоні перед відправкою на передову не була даремною. Мав певний досвід і Руслан як старший зміни на цій позиції. За його плечима — півтора роки навчання в Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. На жаль, військовий внз він не закінчив через сімейні обставини. Треба було матеріально допомагати матері та сестрам. Тому пішов працювати на будівництво. Давню мрію стати офіцером довелося тоді відкласти до кращих часів. Думав, ще встигне її здійснити.

Народився Карпець у невеличкому містечку Кременець Тернопільської області. Дитинство було таке, як і у всіх хлопців. Влітку — рибаловля, купання до посиніння, футбол до знемоги. А ще Руслан дуже полюбляв турпоходи і полювання. До речі, останнє захоплення допомогло йому стати влучним стрільцем. У тирі Руслан не мав собі рівних серед однолітків. А пізніше, навчаючись в академії, отримував тільки відмінні оцінки за виконання вправ зі стрілецької зброї.

Особливих роздумів у виборі військового вишу в Руслана не було. Відразу вирішив вступати до Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. По-перше, це був престижний навчальний заклад. А по-друге, подобалася Руслану майбутня офіцерська служба. Прикладом для курсантів слугували викладачі. Взірцем для них був підполковник Юрій Мезенцев. Завжди підтягнутий, справедливий, стриманий, дуже чуйний у ставленні до підлеглих, він зажив високий авторитет.

Ці командирські якості офіцера намагався наслідувати і Руслан Карпець при призначенні старшим на блокпосту під Дебальцевим. З'ясував, що це доволі непроста наука — бути прикладом для підлеглих. Доводилося «ламати» свій характер. Як наслідок — став стриманішим, хоча інколи на душі «закипало». Привчив себе говорити правду в очі, зневажати лицемірство, нечесність, самодурство.

Про те, що вже третій місяць знаходиться на передовій, Руслан матері не повідомив. Як і про те, що добровільно став захисником України. Вплинула на таке рішення участь у Революції гідності протягом чотирьох місяців на столичному Майдані. Вважав, навіщо засмучувати неньку.

«Ось приїду додому, вона повернеться із заробітків в Італії, тоді все й розповім під час застілля», — думав він. Але не так сталося, як гадалося, бо все круто змінив у його житті той бій…

…Вітер несподівано вщух, і видимість покращилася на кілометри. Саме тоді Руслан побачив на дорозі колону машин з продовольством для мешканців Дебальцевого. Коли головна з них порівнялася з лісосмугою, звідти найманці відкрили вогонь зі стрілецької зброї та гранатометів.

— До кулемета, — скомандував Карпець. Черги з нього швидко охолодили нападників з лісосмуги. Але на допомогу терористам прийшли розрахунки ворожих «Градів». На позиції блокпоста почали вибухати реактивні снаряди. Від одного з них загинув його підлеглий Андрій, що мав позивний «Гроза». А Руслан продовжував стояти на повний зріст і не міг зробити ні кроку. Осколки вдарили в бронежилет, подарований йому священиком з Кременця отцем Володимиром. Побачив за метр від себе власні ліву ногу і руку з автоматом у ній. А потім знепритомнів…

Повертатися до життя було нестерпно боляче. Руслан довго не міг зрозуміти, хто він, де знаходиться і що тут робить. Потім із глибини пам'яті прийшло усвідомлення: «Я — Руслан Карпець. Солдат…» Обвів поглядом кімнату, побачив стійку з крапельницею, столик з незнайомими миготливими апаратами. Подумав: «Це госпіталь. Палата для реанімації». І раптом відчув, як на обличчя впали кілька крапель. Над ним схилилася мати у сльозах:

— Синочку, живий! Отямився!

— Так, я живий, матусенько, живий...

Руслан захотів підвестися на ліжку, але тіло його не слухалося — лівої руки не було по плече. А ліва нога взагалі не працювала...

Різні люди у складних життєвих ситуаціях поводяться по-різному. Один досягне поставленої перед собою мети й більшого вже не бажає. А от Руслан вважає, що подолана висота перестає бути висотою і стає основою для подальшого оволодіння новою: позаду в нього — 15 перенесених операцій, ампутація руки і боротьба за збереження ноги. Попереду — нова амбітна мета.

ПОВЕРТАТИСЯ ДО ЖИТТЯ БУЛО НЕСТЕРПНО БОЛЯЧЕ. РУСЛАН ДОВГО НЕ МІГ ЗРОЗУМІТИ, ХТО ВІН, ДЕ ЗНАХОДИТЬСЯ І ЩО ТУТ РОБИТЬ. ПОТІМ ІЗ ГЛИБИНИ ПАМ'ЯТІ ПРИЙШЛО УСВІДОМЛЕННЯ: «Я — РУСЛАН КАРПЕЦЬ. СОЛДАТ…» ОБВІВ ПОГЛЯДОМ КІМНАТУ, ПОБАЧИВ СТІЙКУ З КРАПЕЛЬНИЦЕЮ, СТОЛИК З НЕЗНАЙОМИМИ МИГОТЛИВИМИ АПАРАТАМИ. ПОДУМАВ: «ЦЕ ГОСПІТАЛЬ. ПАЛАТА ДЛЯ РЕАНІМАЦІЇ». І РАПТОМ ВІДЧУВ, ЯК НА ОБЛИЧЧЯ ВПАЛИ КІЛЬКА КРАПЕЛЬ. НАД НИМ СХИЛИЛАСЯ МАТИ У СЛЬОЗАХ...

— Ось встану на ноги і повернуся до своєї частини, до хлопців. А для цього мені такий протез потрібен, щоб можна було автомат тримати, — каже Руслан і додає, — чув, що такі штучні руки виготовляють у Німеччині.

Хочеться вірити, що мрія Руслана здійсниться…

Тарас МАШКОВЕЦЬ, «Народна армія»

ХОРОБРІ СЕРЦЯ

У ПІСКАХ ДИВЕРСАНТАМ ДАЛИ ВІДСІЧ

Вартовий Роман «Ведмідь» подумки вже очікував на зміну, як раптом відчув щось підозріле.

— Тіше, тіше, — прошепотів хтось у темряві. Місячне сяйво на мить блиснуло на воронованій сталі націленого йому в груди автомата. На роздуми не було ні секунди, адже в найближчій хаті відпочивали бойові побратими, яких вороги вирішили знищити «по-тихому».

Двометровий шпигун, напевно, розраховував приголомшити українського вояка, тому не очікував спротиву. Але плечистий український сержант виявився не зі слабких та боязких. Відбивши убік зброю, він зчепився з ворогом урукопашну та спустив його по сходах у бліндаж. За мить той піднявся з ножем у руках. Роман же кинувся оповістити товаришів. Ворожий диверсант, зрозумівши, що його викрили, почав відступати. Робив це грамотно, перебіжками, ховаючись за будівлями та деревами. Але шансів у нього не було.

— Боєць з блокпоста «Хохол» гукнув, що це — чужий, і я взяв його на мушку, той розвернувся на мене зі зброєю та більше нічого зробити не встиг, — розповів боєць «Дніпра-1» Ігор Шмель.

Селище Піски прокинулося вмить. Крім бійців 93-ї бригади, тут стоїть «Дніпро-1», підрозділ ОУН, «Правий сектор», ТУК. Тож диверсанти, які атакували з різних сторін, завдяки піднятій тривозі отримали відсіч. У тому вранішньому бою загинули три наших бійці та три диверсанти. Четвертого, який напоровся на «Ведмедя», взяли у полон.

Роман — звичайний сільський хлопець, якого не вчили професійно чинити спротив диверсійним групам. Тому розповідає про бій важко, без козацького запалу:

— Відбиваючи напад, загинули три наші герої. Сергій «Абрек» — із Сум. 4 січня він готувався відсвяткувати день народження своєї коханої дружини. Часто телефонував їй і давав «інструкції» 6-річному сину… Киянин Сергій «Динамо» (до нестями любив футбол) перший прибіг на допомогу. Він — з «кіборгів», 14 днів обороняв донецький аеропорт, там вижив, а тут… Черкащанин механік-водій БМП Костянтин тільки-но повернувся з відпустки з дому… Всіх їх убив снайпер. Професійно та жорстоко — точно в голову.

— По російських каналах кажуть, що росіяни — то професіонали, однак ми на це не ведемося, — каже командир відділення Роман «Ведмідь». — Вони такі ж смертні. Агресори вже зрозуміли, що з українцями жартувати не варто.

Роман «Ведмідь» з російським РПО «Шмель» (у ЗС України такого на озброєнні немае), якого «забув» невдаха-диверсант, котрого взяли в полон

Руслан ТКАЧУК, із зони АТО

Народна армія
15 січня 2015 року

●ВІЙСЬКОВІ ВИДАТКИ

НА ПОТРЕБИ ОБОРОНИ — 44,6 МІЛЬЯРДА ГРИВЕНЬ

У поточному році з державної скарбниці Українська армія отримає рекордний за обсягом в історії військ бюджет у сумі 44,6 мільярда гривень. Адже багаторічна економія на вітчизняному війську створила загрозу для існування нашої держави. Зрозуміло, що цю помилку потрібно виправляти, але тепер вже в умовах проведення антитерористичної операції на Сході нашої країни. Очевидно одне — утримання боєздатної, оснащеної сучасними зразками озброєння та військової техніки і добре навченої армії відтепер потребує значно більших витрат.

Для порівняння, показники фінансування видатків на оборону протягом останніх років демонстрували динаміку до зниження. Про що свідчить статистика виділення коштів у відсотках відносно ВВП. Так, 2000 року на ці цілі з державного бюджету надійшло 1,34%, 2007-го — 1,12%, 2008-го — 1,00%, а починаючи з 2009 року цей показник узагалі становив менше 1,00%. Якщо враховувати те, що в розвинених країнах він сягає 2%, стає зрозумілим, що потреби війська задовольнялись, м'яко кажучи, далеко не повною мірою. Однак тенденція до покращення фінансування потреб оборонного відомства з'явилася лише торік. У зв'язку зі складною ситуацією на Сході країни видатки на оборону було збільшено до 27,3 млрд грн.

Виходячи із реальних економічних можливостей держави, Законом України «Про державний бюджет України на 2015 рік» Міністерству оборони передбачається виділити 40,2 млрд гривень: 39,4 млрд грн — за загальним фондом й 0,8 млрд грн — за спеціальним. Крім того, на цей рік заплановані державні гарантії в сумі 4,4 млрд грн для забезпечення часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання за кредитами, що залучаються для фінансування програм, пов'язаних із підвищенням обороноздатності держави. Отже, загальна сума військового бюджету становитиме найбільшого за часи існування нашої держави показника — 44,6 млрд грн.

Видатки споживання загального фонду оборонного бюджету 2015 року в розмірі 28,3 млрд грн розподілені таким чином:

18,3 млрд грн — оплата праці з нарахуваннями;

2,8 млрд грн — речове забезпечення;

2,3 млрд грн — закупівля пального, у тому числі 1,0 млрд грн для бойової підготовки;

1,6 млрд грн — харчування особового складу;

1,5 млрд грн — комунальні послуги;

0,4 млрд грн — допомога по інвалідності та загибелі;

0,2 млрд грн — компенсація за піднайом житла та обслуговування казарменого фонду;

1,2 млрд грн — медичне та транспортне забезпечення, реформування війська та мобілізаційна підготовка, підготовка курсантів, відрядження (кожен напрям по 100–200 млн грн).

Видатками розвитку в сумі 11,1 млрд грн в 2015 році стануть:

5,2 млрд грн — розвиток озброєння та військової техніки;

3,8 млрд грн — ремонт озброєння;

0,7 млрд грн — забезпечення зв'язком;

1,0 млрд грн — будівництво житла;

0,4 млрд грн — капітальний ремонт казарм та інженерне облаштування лінії зіткнення.

У зв'язку із збільшенням чисельності особового складу приблизно на 100 тисяч осіб, а це найбільша частка видатків у сумі 28,7 млрд грн (64% бюджету), буде спрямована на утримання Збройних Сил. Примітом, минулого року цей показник становив 22,3 млрд грн. Звісно, що це левова частка витрат, тому бюджет оборонного відомства все ще не є оптимальним.

Зрозуміло, що для реалізації планів бойової підготовки потрібно суттєво збільшити видатки на навчання військ. Утім в режимі жорсткої цьогорічної економії видатки на підготовку особового складу залишили на рівні минулого року. Вони становитимуть майже 1,9 млрд грн.

Під час розгляду військового бюджету на 2015 рік усі очікували найбільшого зростання фінансування потреб розвитку озброєння та військової техніки. Так зрештою і сталося. У головному фінансовому документі країни на ці потреби закладено 14 млрд грн. Ці кошти спрямують на створення новітніх зразків ОВТ, проведення НДДКР, відновлення боєздатності літаків, вертольотів, зенітно-ракетних комплексів тощо. Необхідність збільшення фінансування розвитку ОВТ у 3,6 раза (порівняно з минулим роком), як відомо, була обумовлена сьогоднішнім незадовільним технічним станом окремих зразків озброєння та військової техніки, зокрема тих, вік яких становить понад 30 років.

Цікаво, що видатки на виплату грошового забезпечення та заробітної плати у 2015 році також збільшать, проте не для здійснення додаткових виплат. Насамперед таке зростання пояснюють збільшенням чисельності особового складу. Фонд оплати праці 2015 року залишать на рівні минулого року, зокрема продовжать виплати винагороди у розмірі 100 відсотків місячного грошового забезпечення учасникам антитерористичної операції на Сході нашої країни.

Звісно, що успіх і результат війни залежить не тільки від солдатів зі зброєю в руках, але й від стану економіки країни, а також ефективного управління фінансовим ресурсом, виділеним на потребу оборони, та жорсткого контролю за його використанням. Виходячи із завдань, визначених Президентом України — Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України Петром Порошенком щодо створення боєздатного вітчизняного війська, з урахуванням нових викликів та загроз, стану наявного озброєння та військової техніки, утримання оптимальної чисельності особового складу, суттєво збільшений військовий бюджет поточного року хоча й спрямований на покращення, але лише частково покриває потреби армії. Сподіватимемось на те, що виділення асигнувань у запропонованих обсягах дозволить забезпечити першочергові потреби та виконати найважливіші завдання із підвищення боєготовності війська, покращення його тилового забезпечення.

Тетяна МОРОЗ, «Народна армія»

●А ЯК У НИХ?

БІЛЬШЕ ВИТРАЧАЄШ — СПОКІЙ МАЄШ

У штаб-квартирі НАТО і за її межами дедалі частіше висловлюються думки про те, що українсько-російський конфлікт став приводом оживити або навіть реанімувати організацію. Адже останнім часом Європа приділяла обороні не надто багато уваги. Наприклад, з 2008 року Росія збільшила свої витрати на оборону на 50%, а члени НАТО скоротили їх на 20%. Це давало експертам привід для припущень, що Альянс занепадає.

Тому на останньому саміті НАТО країни-члени домовилися збільшити свої витрати на оборону до 2% ВВП. Правда, зробити це не відразу, а протягом десятиліття. Це не є новим показником. В Альянсі ще з 2006 року діяла норма 2%. Щоправда, більшість членів протягом багатьох років просто ігнорували її. Тепер же, в період утвердження національних бюджетів, настає момент істини: чи члени НАТО виконають домовленості або ж продовжать економити, попри «російську загрозу».

«Перша ластівка» — Нідерланди

Країна, яка не має жодного танка, але витрачає на оборону близько 8 млрд євро (1,3% ВВП), вирішила збільшити свій військовий бюджет на 100 млн євро вже з наступного року. «Катастрофа з Боїнгом Малайзійських авіаліній, ситуація в Україні і на Близькому Сході демонструє, наскільки все у світі взаємопов'язане», — сказав нідерландський король Віллем-Александр, представляючи проект бюджету на 2015 рік. Щоправда, це ще не означає, що країна виконає зобов'язання і доведе частку витрат на оборону до 2%.

Нині активні дебати з цього приводу точаться й у Франції (витрачає на оборону 1,9% ВВП), Німеччині (1,4%), Італії (1,2%) та інших країнах. Одні політики закликають покінчити зі скороченнями у військовій сфері, інші наполягають на поміркованості й на тому, що «не варто провокувати Росію».

До речі, розповімо про рекордсменів. Нині лише чотири з двадцяти восьми країн НАТО виконують свої «військові зобов'язання», виділяючи на оборону не менше 2% ВВП — США, Велика Британія, Греція та Естонія.

При цьому Греція — країна, яка більше за решту постраждала від фінансової кризи, до останнього часу була безумовним лідером в Європі за розміром військових витрат. Звісно, якщо їх вимірювати не в абсолютних одиницях — мільярдах євро, а у відсотках ВВП. Утім за українськими мірками грецький військовий бюджет великий і в грошовому вимірі. Минулого року Афіни виділили на оборону 5,8 млрд євро, що становить 2,3% від ВВП країни. Причому раніше Греція витрачала на військо значно більше. Наприклад, у 2009 році військовий бюджет країни становив 3,2% ВВП, а в 1980-х роках — 6,2%.

Думати про оборону греків змушує сусідство з Туреччиною, яку там (нехай і не визнаючи цього офіційно) вважають загрозою №1. У повоєнні роки було чимало сутичок греків з турками через грецькі острови. А окупація Туреччиною Північного Кіпру з 1983 року стала додатковим нагадуванням грекам про те, що армію треба тримати в постійній готовності. І навіть те, що і Греція, і Туреччина є членами НАТО, не змменшило побоювань в Афінах.

Європа готова «вкладатися» в оборону

Утім найбільше впливає на сумарний бюджет країн НАТО, звісно, не Греція і не Болгарія, а найбільші економіки ЄС. Схоже, що вони також готові «вкладатися» в оборону, хоча й невисокими темпами. Так, військові бюджети Італії і Франції повільно зростатимуть протягом наступних декількох років. Якщо 2014-го італійці витратили на армію 14,1 млрд євро, то цьогоріч планують збільшити витрати на 400 млн — 14,5 млрд. А у Франції військовий бюджет залишиться практично незмінним до 2016 року — на рівні 31,4 млрд євро і тільки потім почне повільно зростати — до 31,56 млрд євро в 2017 і до 31,78 млрд євро в 2018 році.

Активно обговорюють проблеми безпеки й в Німеччині. Нещодавно стало відомо, що міністр оборони Урсула фон дер Ляєн передала до парламенту секретну доповідь, де визнала дірку в бюджеті Бундесверу в розмірі 300 млн євро. В її відомстві впевнені у необхідності підвищувати витрати на безпеку. До речі, Німеччина щороку витрачає на оборону 32,44 млрд євро.

Окремим блоком стоять держави, які знаходяться в безпосередній близькості до Росії. Там про російську загрозу знають не з чуток і тому не економлять на обороні. Так, у Польщі пообіцяли досягти показника в 2% вже до 2016 року. Утім і сьогодні країна не шкодує коштів на оборону, її військові витрати сягають 1,95% ВВП. А нещодавно Варшава виділила 41 млрд доларів (29,15 млрд євро) на модернізацію армії до 2022 року.

Країни Балтії поставили за мету досягти стандарту в 2% до 2020 року. Але в них значно гірші стартові позиції. Прибалтам доведеться збільшити військові бюджети мало не вдвічі. Аналогічні наміри й у Болгарії, яка хоче збільшити витрати з 1,3% до 1,5% у 2015 році та довести їх до 2% у 2020-му. Румунія та Угорщина також збираються витрачати більше до 2016 року. І лише Чехія поки обмежилася обіцянкою відмовитися від зниження витрат на оборону.

Ось тільки сьогодні ніхто — ані Греція, ані Британія, ані Німеччина, ані США — навіть не уявляють, чи допоможе зростання витрат зупинити Росію, яку вважають ключовою загрозою безпеці континенту. Або ж — чого не можна виключити — це зростання призведе до нової, нехай і видозміненої, гонки озброєнь між Росією і об'єднаною Європою? Проте, якщо згадати, що свого часу гонка озброєнь дозволила обвалити економіку Радянського Союзу, цей варіант розв'язання «російської проблеми» теж можливий.

Підготувала Тетяна МОРОЗ, «Народна армія»

ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ І ЧЕСТІ

ТУТ ПРАЦЮЮТЬ СПРАВЖНІ ПРОФЕСІОНАЛИ…

Фото з архіву ГВМКЦ «ГВКГ» МО України

Фахівці клініки судинної хірургії Головного військово-медичного клінічного ордена Червоної Зірки центру «Головний військовий клінічний госпіталь» МО України повертають до повноцінного життя десятки бійців, поранених у зоні проведення антитерористичної операції.

Сьогодні в палатах цієї клініки можна побачити багато молодих людей, які пересуваються коридором на милицях, а то й в інвалідних візках. Це — солдати й офіцери Збройних Сил, інших військових формувань України, які, відстоюючи в боях на Сході України її територіальну цілісність, зазнали тяжких поранень.

— Ці хлопці — справжні герої, — говорить начальник клініки судинної хірургії ГВМКЦ «ГВКГ» МО України полковник медичної служби Володимир Роговський. — Коли дивишся на їхні страждання, клубок підступає до горла. Свій професійний, людський обов'язок вбачаю у тому, щоб усіх їх повернути, як мовиться, до строю. Принаймні зберегти їхні життя.

Вогнепальне наскрізне осколкове поранення правої гомілки, вогнепальне поранення правого плеча з пошкодженням плечової артерії, множинні наскрізні вогнепальні поранення сідниці, стегна, бокове пошкодження поверхневої стегнової вени — ось далеко не повний перелік діагнозів, з якими надходять поранені військовики. Більшість з них отримали первинну медичну допомогу просто на полі бою, після чого їх евакуювали до Військово-медичного клінічного центру Північного регіону, який знаходиться в Харкові. Там їм надають спеціалізовану меддопомогу. А тих, у кого найбільш складні ураження, зі столиці Слобожанщини доправляють до Києва.

Солдат Іван Кушнарьов — один з таких. Цей воїн намагався відкинути подалі гранату, що залетіла в розташування підрозділу. Але, рятуючи життя бойових побратимів, зазнав поранення й кілька місяців поспіль перебуває у клініці.

— Коли його доставили до нас, йшлося про ампутацію ноги, — розповідає Володимир Михайлович. — Адже внаслідок вибуху він дістав поранення лівої нижньої кінцівки, при цьому були пошкоджені ліва стегнова артерія та вена. Також він мав ще й обширний дефект м'яких тканин стегна та пахової області. А це надзвичайно ускладнювало ситуацію. Порадившись з колегами, вирішили цього не робити. Адже Івану, зважаючи на наслідки поранення, і так важко буде після того, як він покине госпітальну палату. А без ноги? Її ж ніякий протез не замінить. І наше рішення цілком виправдало себе…

Не переповідатиму всіх нюансів оперативного втручання, самого лікувального процесу, який триває місяці, а скажу лише, що в майбутньому Іван ходитиме, як мовиться, на своїх двох.

— Мені важко підібрати слова, щоб висловити вдячність Володимиру Михайловичу, — каже Іван Кушнарьов. — Я, відверто кажучи, вже і не розраховував, що мені збережуть ногу. Скільки житиму, стільки й пам'ятатиму військових лікарів.

За словами матері солдата Івана Кушнарьова Ірини Іванівни, лікар Володимир Роговський для неї — «другий після Бога».

— Господь зберіг мені сина, а Володимир Михайлович зробив усе можливе, щоб повернути його до повноцінного життя, — каже жінка. — До смерті пам'ятатиму й молитимусь за нього та його колег.

…З Володимиром Роговським ми зустрілися в неділю — у вихідний день. Попри це, він прийшов до клініки, щоб особисто оглянути тяжкопоранених, зробити їм перев'язки. Лікарі, медичні сестри клініки кажуть, що з початком бойових дій на Сході України в начальника практично немає вихідних. Сам же він не вбачає в цьому нічого незвичайного, вважаючи, що робить буденну справу — лікує українських героїв.

До речі, Володимиру Михайловичу та його колегам доводиться часто бувати у Військово-медичному клінічному центрі Північного регіону: там вони разом з харківськими лікарями оперують бійців, які зазнали складних уражень. За відгуками харківських колег, допомога киян є безцінною. Ну а тут, у клініці судинної хірургії, вони виконали понад 110 операцій, більшість з яких є надскладними. Роговський з жалем констатує, що не завжди вдається зберегти нашим захисникам кінцівки.

— Ми, лікарі, на жаль, не всесильні, — каже Володимир Роговський. — Але я щиро вдячний заслуженому лікарю України, полковнику медичної служби у відставці Володимиру Гачківському, доценту кафедри хірургії Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця, кандидату медичних наук Борису Ковалю, Олександру Берківцю. Вони є високопрофесійними лікарями, людьми, які чужий біль сприймають, як свій, і надають нашим бійцям високоякісну допомогу. За потреби до лікування та для консультацій особливо тяжких пацієнтів залучаємо і фахівців інших медичних закладів, зокрема зі столиці. Адже йдеться про життя людини, тож слід робити все можливе, щоб прийняте рішення було єдиним і правильним.

Володимир РОГОВСЬКИЙ з Іваном КУШНАРЬОВИМ (ліворуч)

Фото автора

— Не можу обійти увагою і середній медичний персонал клініки — старшу медичну сестру клініки Раїсу Ніжинець, медичних сестер Ганну Чередниченко, Любов Бондарчук, молодшу медичну сестру Наталю Пилипенко. Вони не лише відмінні фахівці своєї справи, а й чуйні до чужого горя люди. В них завжди знаходяться слова, якими вони підбадьорюють хворих. А добре слово теж лікує, — додає він.

А ще начальник клініки судинної хірургії вдячний небайдужим людям, які, надаючи матеріальну допомогу, теж сприяють якомога швидшому одужанню поранених.

— З пропозиціями допомогти до нас звертаються багато людей, — говорить Володимир Михайлович. — Наприклад, колектив Національної філармонії України, який очолює народний артист України Дмитро Остапенко, посприяв у придбанні васкулярного доплера, монітора пацієнта, інфузійного шприцевого насоса. Це обладнання допомогло підвищити рівень проведення операцій. А головний диригент Національного симфонічного оркестру України Володимир Сіренко, який свого часу в нас оперувався, завітавши разом з дружиною, надав бійцям фінансову допомогу. Саме за фінансового сприяння українців ми придбали, окрім медичного устаткування, чимало витратних матеріалів, побутової техніки, яка зробила умови перебування в клініці комфортнішими.

У людей, які пропонують допомогу своїм захисникам, можуть бути різні політичні погляди, соціальний статус і матеріальні статки. Але всі вони є патріотично налаштованими громадянами України, які вболівають за долю своєї Батьківщини та її найкращих синів.

Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

БЛІЦ-ОПИТУВАННЯ

«НАПИШІТЬ ПРО НАШИХ ЛІКАРІВ…»

Готуючи матеріал про клініку судинної хірургії Головного військово-медичного клінічного ордена Червоної Зірки центру «Головний військовий клінічний госпіталь» МО України, спілкувався не лише з її персоналом, а й пацієнтами.

Олег ВІТ, прапорщик:

— Я вражений тим рівнем лікування, який пропонують усім без винятку пацієнтам клініки судинної хірургії. А до учасників антитерористичної операції ставлення надзвичайно шанобливе. В моїх словах немає ніякого перебільшення: всі необхідні ліки отримуємо безкоштовно, за призначенням лікарів.

Користуючись нагодою, хочу подякувати своєму лікуючому лікарю Олексію Родіонову — професіоналу своєї справи, напрочуд чуйному та уважному до проблем пацієнтів фахівцю.

Загалом тут працюють лікарі від Бога, у яких світлі голови, золоті руки й добрі серця.

Андрій ХАРЧЕНКО, молодший сержант:

— Якщо можна, напишіть, що я дуже вдячний людям, які працюють у клініці. І лікарі, і медичні сестри дуже уважно ставляться до наших проблем, не буває і дня, щоб вони не цікавились станом нашого здоров'я. Особливих слів вдячності заслуговує Микола Віталійович Щепетов — мій лікуючий лікар. Незважаючи на молодість, він є чудовим фахівцем, який не одну годину провів за операційним столом, рятуючи життя моїм бойовим побратимам.

Олександр ХОМЯК, сержант:

— Мені доводилося кілька разів лікуватися в цивільних медичних закладах. Не хочу сказати жодного поганого слова на адресу їхніх працівників, але про клініку, де мене прооперували і де зараз знаходжуся на лікуванні, не можу не сказати теплих слів вдячності. Я вражений ставленням до нас, рядових військовиків. В сусідніх палатах перебувають офіцери, але я не бачу, щоб у ставленні персоналу до нас була бодай якась різниця.

Записав Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

Народна армія
15 січня 2015 року

НА МУЗИЧНІЙ ХВИЛІ

«УКРОП» — ЗВУЧИТЬ ГОРДО!

Нещодавно в Києві відбулася презентація кліпу на пісню «Укроп» гурту «Гайдамаки». Автором слів до пісні й режисером кліпу став чернівецький журналіст й фотограф, лейтенант 8-го окремого мотопіхотного батальйону 24-ї окремої механізованої бригади, який сьогодні служить в зоні АТО, Олександр Ткачук.

На презентації кліпу не було де яблуку впасти. Музиканти, військові, журналісти і звичайні відвідувачі одного із столичних ресторанів, де проводився захід, уже з першої хвилини кліпу підспівували новому хіту козаків-рокерів: «Укроп — це ти, укроп — це я, Україна — укропів земля! Укроп, всіяний по полю, бореться за свободу й волю!»

За словами авторів, пісня і кліп «Укроп» — це соціальний портрет сучасних українців. У них представлено багато героїв різного віку і соціального статусу. Це сучасна історія великої перемоги завдяки маленькому внеску кожного українця.

— Сам текст пісні народився цієї осені просто в окопах на передовій, — розповідає Олександр Ткачук. — Я прагнув цією піснею зміцнити бойовий дух наших воїнів, ще більше зарядивши їх на перемогу. «Укроп» має розповісти всім, хто ж такі насправді українці та чому вони обов'язково здолають ворога.

Кліп знімали у Києві та Львові, а відео змонтували лише за одну ніч перед презентацією. У кліпі немає кадрів війни та людського горя. Навпаки, автори використали багато української символіки та постатей наших патріотів — військовослужбовців, які несуть варту на Сході країни, матерів, які в'яжуть теплі шкарпетки синам, дружин, які чекають своїх захисників з війни, та дітей, які з гордістю називають себе «укропчиками». Ось так одним із героїв кліпу став маленький хлопчик Тимур, який миттєво всіх зачарував своєю посмішкою та козацьким чубом.

— У кліпі лише перемога та позитив, — говорить лідер «Гайдамаків» Олександр Ярмола. — Він повинен стати гарним мотивуючим подарунком захисникам Вітчизни та всім патріотам.

— «Укроп» розшифровується як український опір і стосується кожного українця, — на завершення додав Олександр Ткачук. — Тому «укроп» звучить дійсно гордо!

Марина ХЛІБКО,
«Народна армія»

НА ЛІКУВАННЯ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ

140 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ ВІД МИКОЛАЇВСЬКОГО ВЕЛОГОНЩИКА

Миколаївський велогонщик — учасник Олімпійських ігор Андрій Гривко, який виступає за казахстанську професійну команду «Астана», передав Головному військово-медичному клінічному центру «ГВКГ» МО України 140 тисяч гривень, які він отримав від продажу на благодійному аукціоні свого велосипеда. Аукціон тривав десять днів, а за право купити велосипед змагалися бізнесмени України й Казахстану. Велосипед Specialized S-Works коштує близько десяти тисяч євро, що значно вище його аукціонної ціни.

У подальшому на аукціонні кошти планується закупити рентгенівський апарат для «швидкої допомоги» та реактиви для лабораторних досліджень у госпіталі.

За словами віце-президента Федерації велосипедного спорту України Олександра Башенка, було принципово важливо залишити велосипед миколаївського спортсмена в Україні.

— Моя ставка спрацювала, і я дуже радий тому, що ці гроші підуть на лікування і порятунок життів українських солдатів. А велосипед залишиться у Федерації велоспорту як символ сили духу і перемоги українського народу! — заявив він.

Необхідно зазначити, що 31-річний Андрій Гривко — учасник двох Олімпійських ігор. У 2008 році в Пекіні він фінішував у гонці з роздільним стартом 31-м, а 2012 року в Лондоні у груповій гонці показав 17-й результат. Крім того, вихованець заслуженого тренера України Євгена Штермера регулярно бере участь у «Тур де Франс». Минулого року в цій культовій гонці Андрій Гривко, якого недарма вважають кращим грегарі (спортсмен, що допомагає лідеру) планети, допоміг своєму однокоманднику італійцеві Вінценцо Нібалі здобути перемогу.

Як зазначив спортсмен, перераховані госпіталю гроші будуть використані на лікування військовослужбовців — учасників АТО, які потребують термінової медичної допомоги.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Миколаїв

БЛАГОДІЙНІ КОНЦЕРТИ

ДИТЯЧА ПІДТРИМКА ВОЇНІВ АТО

Патріотично налаштовані юнаки та дівчата дедалі більше усвідомлюють неймовірну важливість допомоги українському війську в такий непростий для країни час й виступають ініціаторами різних благодійно-патріотичних акцій, спрямованих на підтримку військовослужбовців Збройних Сил України.

Так, юні волонтери міста Цюрупинськ Херсонської області провели в актовій залі районного центру культури й відпочинку ім. Тараса Шевченка благодійні концерти, метою яких став збір коштів для придбання комплектів зимового одягу для військовослужбовців — учасників антитерористичної операції на Донбасі.

Глядачам була представлена захоплива програма аматорських колективів. По завершенні благодійної акції ведучі оголосили, що силами учасників концерту вдалося зібрати майже 5 тисяч гривень, які будуть витрачені на екіпірування військових.

Юні благодійники не планують зупинятись, а готують нові вистави і просять усіх небайдужих долучатись до корисної справи.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Херсон

ДОПОМОГА ВІД ВІЙСЬКОВИХ

АРТИЛЕРИСТИ НЕ ЛИШЕ ВЛУЧНО СТРІЛЯЮТЬ...

Військовослужбовці одного з артилерійських підрозділів Приазов'я, задіяні в антитерористичній операції, надали допомогу малозабезпеченим місцевим мешканцям.

В одному з сіл поблизу Маріуполя воїни-артилеристи передали харчові продукти самотнім пенсіонерам та сім'ям із дітьми-сиротами на вихованні. Також українські військові забезпечили громадян необхідною кількістю дров та допомогли по господарству, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Окрім цього, захисники Маріуполя завітали до місцевої школи та подарували школярам різноманітні солодощі.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 16-17 січня: *хмарно з проясненнями. 14 січня на заході, 15 січня, крім сходу. На решті території переважно без опадів. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер південної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря вночі -4...+1°С; вдень +1...+6°С.*

По Києву та області на 16-17 січня: *хмарно з проясненнями. Переважно без опадів. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер південної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря в Києві та області: вночі -4...+1°С; вдень +1...+6°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39431**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Pp - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.